HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

20 octombrie 2011 *

În cauza C-140/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hof van Cassatie (Belgia), prin decizia din 25 februarie 2010, primită de Curte la 17 martie 2010, în procedura

Greenstar-Kanzi Europe NV

împotriva

Jean Hustin,

Jo Goossens,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits și J.-J. Kasel (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

* Limba de procedură: olandeza.

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Greenstar-Kanzi Europe NV, de N. Segers și de K. Tielens, advocaten;

— pentru domnii Hustin și Goossens, de H. Van Gompel și de J. Hensen, advocaten;

— pentru guvernul spaniol, de domnul F. Díez Moreno, în calitate de agent;

— pentru Comisia Europeană, de domnii F. Wilman și T. van Rijn, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 iulie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 11 alineatul (1), a articolului 13 alineatele (1)-(3) și a articolelor 16, 27, 94 și 104 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui

sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197, rectificare în JO 2001, L 111, p. 31), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 873/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 (JO L 162, p. 38, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 165, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2100/94”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Greenstar-Kanzi Europe NV (denumită în continuare „GKE”), pe de o parte, și domnii Hustin și Goossens, pe de altă parte, având ca obiect o pretinsă contrafacere a mărcii Kanzi și a soiului de meri Nicoter de către aceștia, precum și încălcarea drepturilor de marcă și de protecție comunitară a soiurilor de plante care le sunt asociate, prin comercializarea de mere marca Kanzi de către domnii Hustin și Goossens.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Al paisprezecelea considerent al Regulamentului nr. 2100/94 are următorul cuprins:

„întrucât, ținând cont de faptul că protecția comunitară a soiurilor de plante trebuie să aibă un efect uniform în întreaga Comunitate, tranzacțiile comerciale supuse aprobării titularului trebuie să fie clar definite; întrucât sfera de aplicare a protecției trebuie extinsă, față de cea prevăzută în majoritatea sistemelor naționale, la anumite materiale din soiul respectiv, pentru a lua în considerare schimburile cu țările din afara Comunității unde nu există niciun fel de protecție; întrucât introducerea principiului epuizării drepturilor trebuie totuși să garanteze că protecția nu este excesivă”.

4 Articolul 11 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Persoanele care au creat sau au descoperit și au dezvoltat soiul sau succesorii ori avânzii-cauză ai acestora, ambii denumiți în continuare «ameliorator», au dreptul, amândoi, atât persoana, cât și succesorul sau avândul-cauză, la protecția comunitară a soiurilor de plante."

5 Articolul 13 din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante are ca scop să rezerve titularului sau titularilor săi, denumiți în continuare «titular», dreptul de a îndeplini acțiunile prevăzute la alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolelor 15 și 16, autorizarea titularului este necesară pentru următoarele acțiuni, care privesc constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând soiului protejat, denumiți în continuare «material»:

(a) producerea sau reproducerea (înmulțirea);

(b) condiționarea în vederea înmulțirii;

(c) oferirea spre vânzare;

(d) vânzarea sau orice altă formă de comercializare;

(e) exportul în afara Comunității;

(f) importul în Comunitate;

(g) deținerea în scopurile menționate la literele (a)-(f).

Titularul își poate supune autorizarea unor condiții și limitări.

(3) Alineatul (2) se aplică materialului recoltat numai dacă acesta a fost obținut prin utilizarea neautorizată de constituenți ai soiului din soiul protejat și numai dacă titularul nu și-a putut exercita în mod rezonabil dreptul privind constituenții soiului menționați.

[...]"

6 Potrivit articolului 16 din Regulamentul nr. 2100/94:

„Protecția comunitară a soiurilor de plante nu se extinde asupra actelor privind materialul aparținând soiului protejat sau unui soi care intră sub incidența dispozițiilor articolului 13 alineatul (5), care a fost cedat unor terți de către titular sau cu consimțământul acestuia, oriunde în Comunitate, sau privind materialul derivat din materialul menționat anterior, cu condiția ca aceste acte:

(a) să nu implice înmulțirea ulterioară a soiului în cauză, cu excepția cazului în care această înmulțire a fost prevăzută cu ocazia cesiunii materialului

sau

(b) să nu implice exportul constituenților soiului către o țară terță care nu protejează soiurile din genul vegetal sau din specia de plante din care face parte soiul, cu excepția cazului în care materialul exportat este destinat consumului."

7 Articolul 27 din acest regulament prevede:

„(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante poate face, în totalitate sau doar în parte, obiectul licențelor contractuale de exploatare. Aceste licențe pot fi exclusive sau neexclusive.

(2) Titularul poate invoca drepturile conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante împotriva unei persoane care deține o licență de exploatare, care încalcă una din condițiile sau limitele prevăzute de licența sa în temeiul alineatului (1)."

8 Articolul 94 din regulamentul menționat prevede:

„(1) Orice persoană care:

(a) săvârșește unul din actele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) cu privire la un soi care face obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante, fără să fi fost autorizată în acest sens

[...]

poate face obiectul unei acțiuni în justiție intentate de către titular, pentru încetarea contrafacerii sau pentru plata unei remunerații echitabile sau în ambele scopuri.

(2) Orice persoană care acționează în mod deliberat sau din neglijență este în plus obligată la repararea prejudiciului adus titularului; în caz de contravenție, dreptul titularului la despăgubiri se poate reduce în consecință, fără a fi totuși inferior avantajului dobândit de către autorul contrafacerii în urma acțiunii de contrafacere."

9 Articolul 104 din același regulament are următorul cuprins:

„(1) Acțiunea în contrafacere poate fi inițiată de către titular. Un posesor de licență poate iniția acțiunea în contrafacere, cu excepția cazului în care această posibilitate a fost exclusă în mod expres printr-un acord cu titularul în cazul unei licențe de exploatare exclusive, sau de către Oficiu, în conformitate cu articolul 29 sau cu articolul 100 alineatul (2).

(2) Orice posesor de licență are dreptul să intervină în instanță în cadrul unei acțiuni în contrafacere inițiate de către titular, pentru a obține repararea prejudiciului pe care l-a suferit."

Acțiunea principală și întrebările preliminare

10 Nicolaï NV (denumită în continuare „Nicolaï") este „amelioratorul", în sensul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94, al unui nou soi de meri, și anume soiul Nicoter. Acesta este singurul soi care produce mere care, în măsura în care îndeplinesc anumite condiții de calitate, sunt comercializate sub marca Kanzi. Pentru evitarea alterării calității soiului și a mărcii menționate, a fost pus în aplicare un sistem echivalent unei rețele de distribuție selectivă, care conține un caiet de sarcini care implică restricții în ceea ce privește producția pomului, precum și cu privire la producția, la conservarea, la selectarea și la comercializarea fructelor.

11 Cererea privind soiul de meri Nicoter, depusă la 27 aprilie 2001 de Nicolaï, a fost publicată la 15 iunie 2001 în *Buletinul Oficial al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante*.

12 Protecția soiurilor de plante asociată acestei cereri a făcut obiectul unui aport al Nicolaï în cadrul Better3fruit NV (denumită în continuare „Better3fruit") la 3 septembrie 2002. Prin urmare, Better3fruit este titularul protecției comunitare a soiurilor de plante acordate pentru pomii din soiul Nicoter.

13 Better3fruit este de asemenea titularul mărcii de mere Kanzi.

14 În 2003, Better3fruit și Nicolaï au încheiat un contract de licență în temeiul căruia Nicolaï a dobândit un drept exclusiv de cultivare și de comercializare a merilor din soiul Nicoter. Contractul menționat prevede că Nicolaï „nu va ceda sau nu va vinde niciun produs care face obiectul licenței în lipsa încheierii prealabile în scris, de către cocontractantul în cauză, a contractului de licență de cultivare prevăzut în anexa 6 (în cazul cocontractanților cultivatori) sau a contractului de licență de comercializare prevăzut în anexa 7 (în cazul cocontractanților comercianți)”.

15 La 24 decembrie 2004, Nicolaï a vândut 7 000 de meri din soiul Nicoter domnului Hustin. În cadrul acestei tranzacții, domnul Hustin nu s-a angajat să respecte nicio cerință specială referitoare la cultivarea merelor și la vânzarea recoltei.

16 Contractul de licență încheiat în 2003 între Better3fruit și Nicolaï a fost reziliat la 20 ianuarie 2005. La o dată cu privire la care nu există un acord între părțile din acțiunea principală, GKE a obținut, pentru merii din soiul Nicoter, drepturile de exploatare exclusive prevăzute de protecția comunitară a soiurilor de plante. Astfel, GKE a devenit posesorul de licență în locul societății Nicolaï.

17 La 4 decembrie 2007, s-a constatat că domnul Goossens vindea mere sub marca Kanzi. S-a demonstrat că aceste mere îi fuseseră furnizate de domnul Hustin.

18 Pe baza acestei constatări, GKE a introdus o acțiune în contrafacerea protecției comunitare a soiurilor de plante împotriva domnilor Hustin și Goossens. La 29 ianuarie 2008, președintele rechtbank van koophandel te Antwerpen, pronunțându-se cu privire la măsurile provizorii, a hotărât că atât domnul Hustin, cât și domnul Goossens încălcaseră protecția comunitară a soiurilor de plante a GKE.

19 Hof van beroep te Antwerpen a reformat această decizie prin hotărârea din 24 aprilie 2008. Apreciind că Nicolaï nu își respectase în mod efectiv angajamentele care decurgeau din contractul de licență, instanța menționată a apreciat că nu exista, în ceea ce

îi privea pe domnii Hustin și Goossens, o contrafacere a protecției comunitare a soiurilor de plante a GKE, dat fiind că limitările reluate în contractul de licență încheiat între Better3fruit și Nicolaï nu erau opozabile domnilor Hustin și Goossens.

20 GKE a introdus un recurs în anularea acestei hotărâri a hof van beroep te Antwerpen. Hof van Cassatie, având îndoieli în privința domeniului de aplicare al normei referitoare la epuizare, astfel cum este prevăzută la articolul 16 din Regulamentul nr. 2100/94, a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele două întrebări preliminare:

„1) Articolul 94 din Regulamentul nr. 2100/94 […] coroborat cu articolul 11 alineatul (1), cu articolul 13 alineatele (1)-(3), cu articolul 16, cu articolul 27 și cu articolul 104 din [acest r]egulament […] trebuie interpretat în sensul că titularul sau posesorul de licență poate să formuleze o acțiune în contrafacere împotriva oricărei persoane care efectuează anumite acte în legătură cu un material care a fost vândut sau cesionat acesteia din urmă de posesorul de licență dacă nu au fost respectate limitările prevăzute, pentru situația vânzării acelui material, în contractul de licență încheiat între posesorul de licență și titularul protecției comunitare a soiurilor de plante?

2) În cazul unui răspuns afirmativ, este relevant pentru aprecierea încălcării protecției comunitare faptul că persoana care efectuează actele menționate mai sus cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască limitările cuprinse în contractul de licență?”

Cu privire la întrebările preliminare

21 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă titularul protecției comunitare a soiurilor de plante sau posesorul de licență poate introduce o acțiune în contrafacere împotriva unui terț care a

achiziționat materialul de la un alt posesor de licență fără ca acesta să respecte, în cadrul vânzării materialului, condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență încheiat între titular și acest ultim posesor de licență.

22 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că acțiunea principală se referă numai la problema dacă noul posesor de licență, și anume GKE, poate introduce o acțiune în contrafacere împotriva unor terți, și anume domnii Hustin și Goossens, care au achiziționat material de la fostul posesor de licență, în speță Nicolaï, care, cu ocazia vânzării acestui material, a încălcat condițiile sau limitele care figurau în contractul de licență pe care îl încheiase anterior cu titularul protecției comunitare a soiurilor vegetale, și anume Better3fruit.

23 Deși prima ipoteză evocată de instanța de trimitere, și anume posibilitatea titularului de a introduce el însuși o astfel de acțiune în contrafacere împotriva acestor terți, nu se dovedește relevantă, ținând cont de particularitățile litigiului principal, trebuie să se constate totuși că articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94 rezervă dreptul de a intenta o acțiune în contrafacere titularului protecției comunitare a soiurilor de plante.

24 Dat fiind că dreptul posesorului de licență de a intenta o astfel de acțiune depinde de cel al titularului, trebuie să se determine, în primul rând, care sunt condițiile precise pe care Regulamentul nr. 2100/94 le stabilește pentru exercitarea acestui drept de către titular.

25 În ceea ce privește protecția soiurilor de plante introdusă prin Regulamentul nr. 2100/94, trebuie să se arate că acesta prevede diferite niveluri de protecție și diferite căi de atac.

26 În primul rând, există o protecție „primară” care acoperă constituenții soiului în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94. În ceea ce privește materialul recoltat, acesta face obiectul unei protecții „secundare”, care, deși menționată de asemenea la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, este în

mare măsură limitată de alineatul (3) al aceluiași articol. Astfel, deși constituenții soiurilor și materialul recoltat fac parte din noțiunea „material" în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul menționat, protecția prevăzută pentru aceste două categorii este totuși diferită.

27 În al doilea rând, Regulamentul nr. 2100/94 prevede mai multe posibilități de acțiune în justiție. Potrivit articolului 94 alineatul (1) din acesta, orice persoană care săvârșește unul dintre actele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) cu privire la un soi care face obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante, fără să fi fost autorizată în acest sens, poate face obiectul unei acțiuni în contrafacere.

28 În ceea ce privește mai exact contractele de licență, articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94 prevede că titularul poate invoca drepturile conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante împotriva unei persoane care deține o licență de exploatare care încalcă una dintre condițiile sau limitele prevăzute de licența sa în temeiul alineatului (1) al aceluiași articol.

29 Prin urmare, trebuie să se distingă, pe de o parte, acțiunile introduse de titular împotriva posesorului de licență și, pe de altă parte, cele introduse împotriva unei terțe persoane care săvârșește acte referitoare la materialul protejat fără să fi fost autorizată în acest sens.

30 În privința ultimului dintre aceste două cazuri, care face obiectul acțiunii principale, trebuie să se adauge că articolul 104 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94 prevede posibilitatea posesorului de licență de a introduce acțiunea în contrafacere în locul titularului. GKE, în calitate de posesor de licență, este, așadar, abilitată să introducă o acțiune în contrafacere împotriva domnilor Hustin și Goossens.

31 Cu toate acestea, trebuie să se arate că, în conformitate cu așa-numita normă „a epuizării", cuprinsă în articolul 16 din Regulamentul nr. 2100/94, protecția comunitară a soiurilor de plante nu se extinde asupra actelor privind materialul aparținând soiului protejat care a fost cedat unor terți de către titular sau cu consimțământul acestuia, oriunde în Uniunea Europeană, cu condiția ca aceste acte să nu implice nici înmulțirea ulterioară a soiului în cauză, cu excepția cazului în care această înmulțire a fost prevăzută cu ocazia cesiunii materialului, nici exportul constituenților soiului către o țară terță care nu protejează soiurile din genul vegetal sau din specia de plante din care face parte soiul, cu excepția cazului în care materialul exportat este destinat consumului.

32 Din articolul 16 din Regulamentul nr. 2100/94 și din norma cuprinsă în acesta rezultă că, într-o cauză precum cauza principală, acțiunea în contrafacere introdusă de GKE, în calitate de nou posesor de licență care acționează în locul titularului, și anume Better3fruit, împotriva domnilor Hustin și Goossens nu este posibilă decât în măsura în care dreptul titularului nu este epuizat.

33 În această privință, rezultă din dosar că Better3fruit și Nicolaï au încheiat un contract de licență în temeiul căruia Better3fruit a acordat Nicolaï dreptul exclusiv de a cultiva și de a comercializa meri din soiul Nicoter, precum și utilizarea drepturilor legate de acestea din urmă.

34 Acest contract de licență cuprindea condiții sau limitări potrivit cărora Nicolaï nu avea dreptul de a ceda niciun produs care făcea obiectul licenței fără ca terțul respectiv să se angajeze să respecte condițiile sau limitările menționate.

35 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, în raport cu elementele expuse la cele două puncte precedente, dreptul titularului protecției comunitare a soiurilor de plante este epuizat.

36 Domeniul de aplicare al principiului epuizării, astfel cum este prevăzut la articolul 16 din Regulamentul nr. 2100/94, nu a făcut încă obiectul unei interpretări a Curții.

37 Instanța de trimitere își pune întrebarea dacă, totuși, jurisprudența Curții referitoare la domeniul de aplicare al principiului epuizării în materia dreptului mărcilor este aplicabilă prin analogie.

38 Din această jurisprudență, care privește raporturile dintre titularul unei mărci și deținătorul licenței acestuia, rezultă că introducerea pe piață de produse care poartă marca respectivă de către un licențiat trebuie considerată, în principiu, ca fiind efectuată cu consimțământul titularului mărcii (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2009, Copad, C-59/08, Rep., p. I-3421, punctul 46).

39 Cu toate acestea, potrivit aceleiași jurisprudențe, contractul de licență nu echivalează cu un consimțământ absolut și necondiționat al titularului cu privire la introducerea pe piață, de către licențiat, a produselor care poartă această marcă (a se vedea Hotărârea Copad, citată anterior, punctul 47).

40 În ceea ce privește mai exact protecția soiurilor de plante, articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94 prevede în mod expres posibilitatea titularului de a invoca drepturile conferite de această protecție împotriva unui posesor de licență atunci când acesta încalcă una dintre clauzele contractului de licență.

41 În schimb, în ceea ce privește acțiunea în contrafacere împotriva terților, prevăzută la articolul 94 din Regulamentul nr. 2100/94, trebuie să se țină cont de al paisprezecelea considerent al aceluiași regulament, potrivit căruia protecția de care se bucură titularul nu este excesivă. Prin urmare, trebuie să se constate că încălcarea unei clauze oarecare din contractul de licență nu poate avea drept consecință faptul că întotdeauna ar lipsi consimțământul titularului. În special, nu se poate considera că lipsește

acest consimțământ în ipoteza în care posesorul de licență ar încălca o dispoziție din contractul de licență care nu afectează consimțământul pentru introducerea pe piață și, prin urmare, nici epuizarea dreptului titularului.

42 Întrucât dosarul depus la Curte nu cuprinde copiile anexelor 6 și 7 la contractul de licență, la care se face referire în clauza vizată din contractul menționat, Curtea nu dispune de suficiente elemente pentru a stabili tipul de dispoziție vizată în cauza principală. Prin urmare, revine instanței de trimitere sarcina de a califica, pe baza faptelor și a împrejurărilor cauzei cu care este sesizată, dispozițiile contractului de licență în discuție.

43 Dacă instanța de trimitere ar trebui să constate că materialul protejat a fost cedat de posesorul de licență cu încălcarea unei condiții sau limitări cuprinse în contractul de licență și care se referă în mod direct la elementele esențiale ale protecției comunitare a soiurilor de plante, ar trebui să se concluzioneze că această cesiune de material de către posesorul de licență către un terț a avut loc fără consimțământul titularului, astfel încât dreptul acestuia nu este epuizat. În schimb, încălcarea unor dispoziții contractuale de orice altă natură din contractul de licență nu împiedică epuizarea dreptului titularului.

44 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare adresată că articolul 94 din Regulamentul nr. 2100/94 coroborat cu articolul 11 alineatul (1), cu articolul 13 alineatele (1)-(3) și cu articolele 16, 27 și 104 din regulamentul menționat, în condiții precum cele din acțiunea principală, trebuie interpretat în sensul că titularul sau posesorul de licență poate introduce o acțiune în contrafacere împotriva unui terț care a obținut materialul prin intermediul unui alt posesor de licență care a încălcat condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență pe care acest ultim posesor de licență l-a încheiat anterior cu titularul, în măsura în care

condițiile sau limitările în discuție se referă în mod direct la elementele esențiale ale respectivei protecții comunitare a soiurilor de plante, aspect care trebuie apreciat de instanța de trimitere.

45 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în ceea ce privește aprecierea contrafacerii, trebuie să se determine dacă terțul care a săvârșit acte privind materialul vândut sau cedat cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență.

46 În această privință, trebuie să se arate că articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94 precizează condițiile în care titularul protecției comunitare a soiurilor de plante poate intenta o acțiune în contrafacere împotriva autorului unei contrafaceri pentru a obține fie încetarea contrafacerii, fie plata unei remunerații echitabile, fie o combinație a acestor două forme de reparare.

47 Alineatul (2) al aceluiași articol enumeră cazurile în care titularul poate, cu atât mai mult, să introducă o acțiune împotriva autorului unei contrafaceri pentru a obține repararea prejudiciului produs de aceasta. Pentru ca titularul să poată solicita o astfel de reparare a prejudiciului suferit, autorul contrafacerii trebuie, conform alineatului (2) menționat, să fi acționat în mod deliberat sau din neglijență. În caz de contravenție, dreptul titularului la despăgubiri se poate reduce în consecință.

48 Comparația între modul de redactare a acestor două alineate arată că la alineatul (1) lipsește orice element subiectiv. Prin urmare, trebuie să se constate că elemente subiective precum cunoașterea condițiilor sau a limitărilor cuprinse în contractul de licență nu au, în principiu, niciun rol în ceea ce privește aprecierea unei contrafaceri sau dreptul de a introduce o acțiune împotriva autorului unei astfel de contrafaceri.

49 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se răspundă la a doua întrebare adresată că, în ceea ce privește aprecierea contrafacerii, este lipsit de importanță aspectul dacă terțul care a săvârșit acte privind materialul vândut sau cedat cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

1) Articolul 94 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 873/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004, coroborat cu articolul 11 alineatul (1), cu articolul 13 alineatele (1)-(3) și cu articolele 16, 27 și 104 din regulamentul menționat, în condiții precum cele din acțiunea principală, trebuie interpretat în sensul că titularul sau posesorul de licență poate introduce o acțiune în contrafacere împotriva unui terț care a obținut materialul prin intermediul unui alt posesor de licență care a încălcat condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență pe care acest ultim posesor de licență l-a încheiat anterior cu titularul, în măsura în care condițiile sau limitările în discuție se referă în mod

direct la elementele esențiale ale respectivei protecții comunitare a soiurilor de plante, aspect care trebuie apreciat de instanța de trimitere.

2) În ceea ce privește aprecierea contrafacerii, este lipsit de importanță aspectul dacă terțul care a săvârșit acte privind materialul vândut sau cedat cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască condițiile sau limitările cuprinse în contractul de licență.

Semnături